

FARNÍ ZPRAVODAJ 2010

PRO FARNOSTI ROUSÍNŮV, KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY A KOMOŘANY

Milí farníci,

setkáváme se opět nad farním zpravodajem. A to také znamená, že jsme od Pána Boha obdrželi darem další rok života.

S vděčností se ohlédneme za tím, co jsme společně prožili. A znovu děkujeme – za každý den života, za každou špetku lidské dobroty, za každý záblesk krásy, za každý dotek Lásky, ...

Pro posilu do dalších dní přijměte myšlenku benediktinského opata Notkera Wolfa:

„Vrabcí jsou pro mne znamením lehkosti, ale také prchavosti štěstí. Je příznačné, že se nehovoří o věčném štěstí, nýbrž o věčné blaženosti.

Můžeme alespoň náznakem vytušit, jak by mohlo vypadat štěstí, zaposloucháme-li se do Ježíšových slov: ‚Podívejte se na ptáky: nesejí ani nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Pozorujte polní lilie, jak rostou: nelopotí se, nepředou. Copak se neprodávají dva vrabci za halíř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí našeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě.‘ (Mt 6,26a.28b; 10,29-30) Za těmi slovy se ukrývá důvěra a radost ze života.

*Uč se moudrosti od lilí,
uč se moudrosti od ptáků.
Být, to znamená
být tu pro dnešní den.
Takové je štěstí.
Lilie a ptáci
jsou našimi učiteli
radosti.*

(Soren Kierkegaard)

A to je i jádro Ježíšova poselství: Víra v Boha osvobozuje k radosti ze života a k naději v to, že jde o něco nezničitelného.

Lilie a ptáci: známý biblický obraz má v sobě všelidský rozměr. Lidé po celém světě mu rozumějí a všude jej vnímají podobným způsobem.

Vrabcí se v současné době dostali na listinu ohrožených živočišných druhů. Hladké fasády domů jim už neskýtají možnost najít si vhodné místo k zahnízdění. Dokonce se už objevily iniciativy na jejich záchranu.

Má moderní život skutečně tak hladkou a tvrdou fasádu, že už se na ní nedokáže zahnízdit štěstí?

Jak by podle toho měl vypadat dům našeho života, ve kterém by se našlo místo i pro štěstí a nepokřivený život?‘‘

Do nového dne žehnají vaši kněží:

P. Michael a P. Stanislav

Kostel sv. Václava v Rousínovci

Život u sv. Václava, a nejen tam

Byť jsem stálým kritikem aktivit v našem společenství a tvrdím, že jsme pasivní a skomírající skupinka lidiček žijících pod jednou střechou, tak pod tíhou informací z minulého roku mírně upravuji svůj názor. Musím konstatovat, že po vyslechnutí jiných zkušeností na naši tzv. „zbožné Moravě“ jsem musel přiznat, že to není tak zlé a v rámci možnosti že jsme fungující společenství křesťanů (úmyslně jsem neporovnával oblasti známé svým ateistickým prostředím v naší zemi, ale zůstal jsem na jižní Moravě). Nicméně ihned mně vytanula na mysl myšlenka: mám to sdělit dále? Nezemře pod tíhou tohoto poznání i to, co tu děláme a máme? Nenapadne mnohé: no vidíte, nejsme na tom tak zle? A nestane se na základě tohoto zjištění, že i tak relativně malé aktivity se ještě sníží? Ne, zavrhnul jsem tento myšlenkový pochod a nemohu si získané poznatky nechat pro sebe. Vždyť můžeme být, a také jsme příkladem pro jiné. Máme být, použiji to notoricky známé úsloví, solí země a věřím, že se o to snažíme. S různou kvalitou, avšak vždy, co děláme, věřím, že děláme s plným nasazením.

Naše aktivity jsem velmi krátce popsal na jednom setkání a cítil jsem, že i naše malá činnost byla velkým povzbuzením. A tak si říkám, naše činnost je maličká a téměř neviditelná, ale není zbytečná. Jednak si myslím, že je prospěšná pro náš duchovní a společenský růst, a zároveň snad budeme ku prospěchu i okolí. Snad svým příkladem ukážeme, že lze v dnešním životním stylu mít i jiné hodnoty než jen lež, egoismus a mamon, jak to všude v okolí vidíme. Prožili jsme letos mnoho krásných dnů ve společenství a věřím, že jsme i mnoha lidem přinesli radost a povzbuzení. Budiž toto vědomí pro nás hnacím soustrojím pro naplňování dalších aktivit a realizaci projektů v příštím roce.

Několik poznámek k udržování hmotných statků. Farní dvorní sociální zázemí je dokončeno a užíváno při akcích konaných na farním dvoře. Pán Bůh zaplat všem, kteří se o to zasloužili, a to i těm do hlubší historie, kteří prozíravě provedli přípravu pro realizaci tohoto díla. Běžnou údržbu, která je mnohdy neviditelná, musím taktéž zmínit, neboť bez ní by vše zbudované brzy zchátralo. Těm, kdo se o toto starají, patří velký dík. Jejich dílo je neviditelné, ale velmi potřebné. Když zmiňuji údržbu, nemohu zapomenout na všechny, kte-

ří se zúčastnili velké úklidové akce půdního prostoru a věže našeho kostela. Těto nezáživné úklidové akce se zúčastnilo nemalé množství mladších i starších a vynášely se letité nánosy zejména holubích exkrementů. Celému prostoru to zásadně prospělo a zároveň byly opraveny zábrany proti vniknutí holubů a v neposlední řadě ošetřeny i kovové součásti zvonů. Velké díky všem!

Když tak zmiňuji zvony, jak by bylo krásné je častěji slychat. Slyšíme je občas při slavnostních příležitostech, když Jožka obětavě vyšplhá na věž a rozezná libozvučné tóny do kraje. Nestálo by za to zamyslet se nad elektrifikací zvonů? Sesbírat několik korun na realizaci by snad nemusel být až takový problém. Toto se samozřejmě týká i kostela sv. Maří Magdaleny, kde starý systém dosloužil a ze tří již funguje jen jeden. Snad by se toto dalo pojmut komplexně a mohli bychom slychat zvony po celém městě. Jistě by z toho byl nadšen a potěšen dlouholetý varhaník pan Kopřiva, který velký zvon u Maří obdivoval pro jeho plný a harmonický zvuk. Dopřejeme si toto potěšení? Zamysleme se na tím.

Další velké dílo na kostele byla realizace projektové dokumentace na opravy krovu a střechy na našem kostele. Již dlouho víme, že je v havarijním stavu a musíme se někam posunout. Proběhlo výběrové řízení, kde v prvním kole nedošlo ke shodě a nebyl vybrán dodavatel. Proto bylo vyhlášeno kolo druhé, a zde již došlo ke shodě a dodavatel byl vybrán. Pro objasnění, hlavní hodnotící kritéria byla komplexnost nabídky, znalost problematiky stavby (reference účastníka a zkušenosti s dodavatelem – i zprostředkované z třetí strany) a v neposlední řadě cena. Dá-li Bůh a získáme-li nějaký dotační titul, snad již v příštím roce budou započaty práce na tomto díle. Dílo budeme muset rozdělit do několika etap v závislosti na toku finančních prostředků.

Co na závěr? Advent je dobou očekávání příchodu nositele lásky a radosti, ať si tuto lásku a radost necháme vstoupit do svého srdce a ať ji rozséváme všude tam kam vkročíme. Vymetme ze svých srdcí nánosy zloby a zášti a otevřeme je všem, které potkáme. Budme nositeli světla. A necht' připomínka slavného narození Spasitele je nám posilou na naší cestě k svatosti, spravedlnosti a pravdě.

Jiří Pleva

Poděkování

Katolické kostely v našem regionu mají větší krásnou barokní výzdobu a její bohatost přetrvává století. Co však dotváří prostor a doplňuje umění vytvořené člověkem? Jsou to květy, které stvořila Boží moudrost a které zručná lidská ruka umně naaranžuje do nádherných vazeb. Květy nepřetrvají věčně, jejich krása rychle pomíjí a Boží prozřetelnost dává vykvést v každém ročním období květům jiným.

V kostele sv. Václava v Rousínovci se o květinovou výzdobu stará již dlouhých čtyřicet let paní Gabriela Kousalová. S velkou láskou připravuje výzdobu kostela během celého liturgického roku,

o Vánocích, Velikonocích i jiných slavnostech. Farníci i náhodní příchozí do kostela obzvláště obdivují její nápaditost při výzdobě kostela na hody – na svátek patrona kostela sv. Václava, kdy vzdáváme Bohu chválu za úrodu.

Výzdoba kostela není jen čas, kdy se květy aranžují do vaz, ale je to také mnoho hodin při zajištění květin ze zahrady nebo jejich nakoupení v době, kdy příroda odpočívá.

Děkujeme paní Gabře Kousalové za její péči a starost o to, aby dům Boží byl stále krásný, a přejeme jí hodně zdraví a požehnaní od našeho Pána.

vědecký farníci

Kostel sv. Maří Magdalény

V letošním roce proběhla poslední etapa akce „Statické zajištění kostela, výměna krovu, střešní krytiny a oprava sanktusníku kostela sv. Maří Magdalény“. Byla to výměna krovu a střešní krytiny nad boční kaplí směrem k restauraci Záložna. Celkové náklady této opravy, která probíhala v letech 2007–2011, si vyžádaly cca 4 mil. Kč. Opravu bylo nutné rozložit do několika let z důvodu postupného zajišťování finančních pro-

středků zejména z Havarijního fondu Ministerstva kultury, z příspěvku Jihomoravského kraje i města Rousínova.

Zde bych chtěl vzpomenout na v letošním roce zesnulou paní Ludmilu Lokajovou, která se velkou měrou zasloužila o zajištění finančních prostředků i zdárný průběh celkových oprav.

O co pěknější má náš kostel střechu nad hlavní lodí, o to více vyniká ošuntělá věž kostela, opadávající omítka a drát, který trčí z věže namísto báně a kříže, který by tam měl být.

Myslím, že to není jedno ani vedení našeho města, vždyť kostel sv. Maří Magdalény byl, je a bude vždy dominantou našeho města, vzácnou kulturní památkou, a pro nás věřící místem, které je nám obzvláště blízké. Ať chceme nebo nechceme, budou nás lidé, kteří navštíví naše město, mimo jiné posuzovat i podle toho, jak se umíme o tuto dominantu Rousínova postarat.

Jak jsem Vás již informoval v loňském roce, bylo provedeno orientační nacenění opravy věže včetně zhotovení nové báně a montáže kříže na věž kostela. Předběžné náklady by si vyžádaly částku cca 2,5 mil. Kč. Myslím, že když porovnáme tuto částku s náklady, které jsou vynakládány na 1 km cyklostezek, tak se jedná o částku docela nízkou. V současné době však na tuto opravu farnost nemá peníze a řeší problém, co s havarijní situací střechy kostela sv. Václava v Rousínovci.

Nerad bych zde skončil jen u technických záležitostí, ale rád bych se s vámi podělil i o další zajímavosti spojené s našim kostelem. Stejně jako v minulých letech i letos proběhla v našem kostele akce

Kostel sv. Maří Magdalény

„Misijní koláč“, která se konala čtvrtou nedělí postní a jejíž výtěžek byl poslán na podporu misí.

Letošní hodová mše sv. k svátku patronky našeho kostela sv. Maří Magdalény byla z iniciativy našeho otce Michaela opravdu důstojnou slavnostní bohoslužbou, kterou svým zpěvem obohatilo Malé hudební družení Cyrila Votýpky. Dobrý pocit z pěkného společenství si farníci přinesli po skončení mše sv. i před kostel, kde již byly přichystané stoly, na nichž byly nabídnuty přítomným hodové koláčky, ale také zákusky, které přinesly naše šikovné farnice. Panovala dobrá nálada a myslím, že se tato slavnost velmi vydařila.

Máme velkou radost z toho, že naše bohoslužby ve všední den podporuje hrou na varhany paní Jančíková, které za to patří veliký dík.

Stejně tak bych chtěl poděkovat za obětavou práci pro náš kostel panu Janu Urbánkovi, který převzal službu kostelníka, dále Jeničce Tomanové za květinovou výzdobu, Helence Soldánové za varhanní službu a Jiřímu Plevovi, který vždy ochotně řeší problémy s elektrikou kostela. Rovněž děkuji paní Evě Nedorostkové za to, že se stará o zapisování úmyslů na mše sv., panu Nedorostkovi za nedělní vybírání příspěvků na

chod kostela a také mojí manželce Ludmile, která se stará o obsahovou náplň a pravidelně obměňuje nástěnku u našeho kostela.

Vděčnost chci vyjádřit také všem ostatním, kteří se aktivně podílí na zajištění chodu kostela, těm kteří svědomitě uklízí, když na ně podle rozpisu přijde řada, těm, kteří přinášají květiny na květinovou výzdobu, všem ministrantům a lektorům, kteří se snaží, abychom mše sv. slavili opravdu důstojně.

Samozřejmě, že poděkování patří našim kněžím, otcům Michaelovi a Stanislavovi, kteří nám umožňují přijímat svátosti a posilují nás ve víře. Jsme rádi, že se můžeme zúčastňovat pravidelných čtrvtečních adorací eucharistie v našem kostele.

Díky také vám, všem farníkům, kteří přispíváte svými peněžitými dary do sbírek na chod i opravy kostela. Vám všem srdečně Pán Bůh zaplatí.

Protože se blíží závěr roku, přeji nám všem, abychom tento adventní čas prožili v klidu a radostném očekávání připomínky Božího příchodu k nám lidem.

Krásné a radostné prožití vánočních svátků a milostiplný a šťastný nový rok 2012!

Václav Slovák

Kostel svaté Barbory Velešovice

Ve Velešovicích bylo nutné opravit fasádu horní části věže, neboť již pohled z dálky při příjezdu do obce upozorňoval na poškozená místa od povětrnostních vlivů. To se také podařilo. Použila se k tomu zapůjčená vysokozdvizná plošina a dva šikovní farníci s podporou několika dobrovolníků přes poměrně silný vítr dokázali vyspravit a nalíčit bílé plochy tak, že věž dostala nově zářící vzhled. Rozhodnutí pro tuto opravu padlo v době, kdy se obec připravovala na setkání rodáků po 30 letech u příležitosti 880. výročí od první písemné zmínky o obci. V rámci těchto příprav se také opravila a dostala nový vzhled většina křížů v obci (včetně hlavního hřbitovního) a kaple sv. Jana Nepomuckého.

Při této slavnosti byla sloužena mše svatá za všechny živé a zemřelé rodáky z Velešovic a byl otevřen kostel s panelovou výstavkou fotografií. Této slavnosti využila poměrně velká část občanů a rodáků, z nichž někteří, nebo jejich příbuzní, byli v tomto našem kostele pokřtěni, oddáni, či se loučili na pohřbech se svými blízkými. Myslím si, že tato akce byla kladně hodnocena jak rodá-

ky, tak i současnými občany, a to nejen věřícími.

Stále řešíme otázku s nedostatkem ministrantů, a proto nás těší, že se dobrovolně přihlásila mladá paní, která tímto zahanbila všechny chlapce a muže, kteří neměli odvahu se přihlásit. Postavila se k oltáři v ministrantském rouchu, a tak dokázala, že je možné ministrovat i v dospělém věku a není potřeba se za to stydět.

František Kordiovský

Kostel sv. Barbory ve Velešovicích

Farnost Královopolské Vážany v roce 2011

Přestože to na první pohled nemusí být zřejmé, událo se v naší farnosti mnoho pěkných věcí, které obohatily náš duchovní život. Nejvíce patrnou změnou v našem kostele je pravděpodobně opravený oltář. Přestože se jednalo pouze o opravu částečnou, myslím, že nebude přehnané prohlásit, že oltář vypadá „jako nový“. Oprava oltáře byla z poloviny financována z vlastních zdrojů a částka 50 000 Kč byla získána od Ministerstva kultury v rámci Programu obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností. Na opravu však stále čekají andělé na bočních stranách oltáře a také beránek, kterého na oltáři vidáme zejména o Velikonocích.

Oprava oltáře není jedinou událostí, která stojí za zmínku. Často máme tendenci všimnout si jen těch opravdu velkých věcí, jako například oprav budov či výročních oslav, a ty malé chápeme spíše jako samozřejmost. To, že se v našem kostele každou neděli slaví mše svatě, že je vždy krásně vyzdoben a uklizen, že se na Štědrý den objeví betlém a že můžeme při mši svatě zpívat za doprovodu varhan, jsou na první pohled věci samozřejmé, kterých si vlastně příliš nevšímáme. Jejich důležitost však vynikne v okamžiku, kdy najednou není nikdo, kdo by pomohl s opravami, úklidem, výzdobou, nebo nás doprovázel při zpěvu. Naštěstí se v kostele vždycky najde odvážný člověk, který začne zpívat i bez varhan

a ostatní se k němu přidají. Avšak ani přítomnost tohoto člověka není samozřejmostí.

Náš kostel a společenství, které při mši vytváříme, nás obohacuje, a abychom se v něm cítili příjemně, je potřeba opustit svůj pasivní přístup a místo čekání na to, že se někdo o tyto věci postará, každý můžeme svým způsobem přispět k fungování farnosti a udržování našeho společenství.

Když se účastníme mše svatě, není to, jako když se díváme na televizi nebo když posloucháme rádio. Jsme zvyklí na to, že nám média předkládají už hotový obraz, který jen pasivně přijímáme. Když však přijdeme do kostela, podílíme se na mši svatě stejně jako kněz, ministranti nebo lektori. Nemůžeme jen zůstat sedět a čekat, co nám ostatní předloží, a když výsledek neodpovídá standardu, začít si stěžovat.

Vzhledem k tomu, že v blízkém okolí se zatím nenašel nikdo, kdo by byl ochoten hrát při mši na varhany, začala být otázka zpěvu při mši svatě v našem kostele skutečně aktuální. Je velmi těžké překonat ostych a začít zpívat, zvlášť, když víte, že zpěv rozhodně není vaše silná stránka, ve škole byly pro vás hodiny zpěvu „noční můrou“ nebo vám někdo řekl, že zpívat neumíte. V kostele však nezpíváme pro učitele, aby nás hodnotili. Písňe by měly být oslavou Boha, s nímž se při mši svatě setkáváme.

Zpěv při mši je právě jedním ze způsobů, kterým může každý z nás přispět našemu farnímu společenství. Když ti z nás, co zpívat umějí, pomohou začít a dodají tak odvalu ostatním, kteří takové nadání nemají, určitě se to projeví i na našem společném prožívání mše svatě v neděli i ve všední den. Stejně jako opravený oltář prozářil náš kostel, může naše společná snaha prozářit společenství, které při mši v kostele vytváříme.

Přeji všem radostné a pokojné prožití oslav narození Ježíše Krista, jak ve farním společenství, tak v rodinném kruhu, a také hojnost Božího požehnání v novém roce.

Helena Bartáková

Kostel sv. Filipa a Jakuba v Královopolských Vážanech

Habrovany

Pravidelně každým rokem vám přinášíme informace o praktických věcech – opravy kostelů, fary, zvonice, hřbitovů, soch a dalších památek, věnujeme se také našim přáním a pocitům z dění v našich malých společenstvích okolo kostelů. V Habrovanech to například znamená postupné hledání způsobu a prostředků pro rekonstrukci kostelní věže nebo alespoň její části.

Návštěva vozíčkářů v kostele

V červnu se za výrazné pomoci pracovníků habrovanského zámku podařilo zorganizovat první návštěvu kostela pro vozíčkáře – v kostele jich bylo asi 25. Při jejich dopravě do kostela jsem si uvědomil, že vstupní schodiště by bylo možné upravit tak, aby byl možný nájezd vozíčkáře, ale třeba i kočárku bez asistence dalších osob. Je toho hodně, co by se ještě mělo udělat. Důležitější je však to, že kromě ministranta máme i novou lektorku, k vyšší úrovni bohoslužeb přispívá soubor muzikantů a v kostele se občas objeví děti s rodiči.

Nedávno se mi dostaly do rukou dvě otázky – *proč jsem se stal kostelníkem a co bych vzkázal farníkům?*

Bylo by zajímavé vědět, jak se na nás díváte vy, kteří do kostela chodíte. Zda to, o co se snažíme, je opravdu tím nejlepším pro naše farní společenství. Zda z našich plánů nemají někteří tak trochu strach, jestli nebudou hned „odchyceni“ a zapraženi. Zkusme přijmout za svou péči o *naš kostel*. Může se stát, že po čase budete muset také odpovídat na otázku – *proč jsem se stal kostelníkem?*

Využijme vzácných chvil adventu a svátků k přenesení našich pochybností na Boha a načerpejme sílu do dalších dnů, které přijdou. Víra je opravdu dobrým důvodem pro radost a naději, která nás o Vánocích naplňuje.

Jan Krčák

Podbřežice

Máme se čím pyšnit. Krásný kostel, ve kterém se stále něco renovuje díky majiteli, kterým je obecní úřad. Přestože se na každé bohoslužbě hraje a zpívá, účast je žalostná. To již nejsou ty staré dobré Podbřežice...

V letošním roce se opravily křížové cesty, osadila se nová okna na kůru a v sakristii, podbetonoval se kříž před kostelem včetně povrchové úpravy. V tuto dobu stojí opět lešení v kostele za účelem oprav dvou okenních rámu, které hrozily rozpadem olověných příček. Vše se koná za finančního přispění obecního úřadu v plné výši.

Závěrem bych chtěl všem vzkázat: nebojte se přijít mezi nás! Nemí to žádná zátěž, těch 40–50

Kostel sv. Petra a Pavla v Podbřežicích

minut není ztráta času, je to uvolnění od běžných životních shonů a načerpání nových sil. Přeji všem radostné prožití vánočních svátků!

Petr Chládek

Farnost Komořany

Po započatých opravách kostela sv. Barbory v roce 2010, kdy byla vyměněna krytina věže kostela za měděnou, zrekonstruován kovaný kříž, vyrobená měděná bání na vrcholu věže a také vyměněna okna ve věži, pokračovala naše farnost s opravami kostela i v roce 2011.

Umělecký kovář pan Oldřich Bartošek z Křeovic zhotovil novou kovovou mříž do kostela, opravy se římsy, poškozené omítky a trhliny a bylo provedeno statické zajištění kostela firmou SASTA CZ z Brna. Zednické práce na venkovním plášti kostela byly zakončeny nátěrem fasády, který provedl pan Josef Glatz z Dražovic.

Po dokončení venkovních oprav pokračovala naše farnost i v úpravách interiéru kostela. Pro kostel byl zhotoven nový mobiliář: ambon, sedes, a zejména pak nový oltář.

V neděli 18. září byl pro naši farnost obzvláště významný den. Navštívil nás otec biskup Vojtěch Cikrle, aby nám při hodové mši svaté nový oltář posvětil a vložil do něho ostatky dvou svatých – biskupa Severa a mučedníka Prudentia.

Otec biskup při této slavnostní chvíli pro naši farnost řekl: „Přeji si, aby v tomto kostele svaté Barbory ucta ke Kristu a ke svatým přinášela co

nejvíce duchovního užítku nejen jeho návštěvníkům, ale i všem místním obyvatelům. Kěž je kostel poutem jednoty a pramenem pokoje pro všechny.“ Celou slavnostní mši provázal svým zpěvem Komorní pěvecký sbor Danielis. Na tomto

místě bych chtěl vyjádřit svůj dík všem, kdo se podíleli na opravách, financování těchto oprav i na organizačním zajištění slavnostního posvěcení nového mobiliáře kostela. Kostel je významnou dominantou naší obce a je naší povinností zachovat dědictví našich předků i pro další generace. Zejména bych zde chtěl poděkovat starostce obce paní Šimáčkové a obecnímu zastupitelstvu.

12. února 2011 se uskutečnil v našem kulturním domě v Komořanech ples slavkovského děkanátu. K tanci i poslechu hrála krojovaná dechová hudba

Túfaranka ze Šakvic. Celým večerem nás provázeli a svým humorem bavili pan Petrucha a pan Krček. Všem se velmi líbilo vystoupení šermířů a taneční skupiny Pošuci. Jako překvapení předvedla své umění břišní tanečnice. Všem organizátorům této podařené akce patří velký dík.

Jak vidíte, i v malé farnosti se toho za rok dá stihnout poměrně hodně.

Jan Baldík

Svěcení nového oltáře otcem Biskupem

Akce roku 2012

LEDEN

- 13. 1. pouť Filipov
- 15. 1. dětský karneval a vyhodnocení tříkrálové sbírky
- 28. 1. zimní pěší pouť Křtiny

ÚNOR

- 17. 2. děkanský ples Drnovice
- 19. 2. masopust ve farním sklepeš

KVĚTEN

- 1. 5. pěší farní pouť Tuřany
- 6. 5. hody Král. Vážany
- 13. 5. svátek matek
- 20. 5. farní den

ČERVEN

- 1. 6. noc kostelů
- 9. 6. pouť autobusem Znojmo
- 10. 6. první svaté přijímání
- 29. 6. farní táborák

ČERVENEC

- 22. 7. hody u sv. Máří Magdalény

SRPEN

- v 1. týdnu vícedenní pěší pouť

ZÁŘÍ

- 28. 9. hody Rousínovce

LISTOPAD

- 30. 11. farní silvestr

Svatováclavské hody 2011

V sobotu 24. září 2011 se v areálu spolku Svornost zdobila v pátek přivezená mája. Stárci ji nabroušenými pořízy zbavili kůry, připevnili věnec a stárky máju a sál krásně nazdobily. Pod dohledem a za pomoci tatínků byla mája postavena na předem připravené místo.

V neděli 25. září 2011 se před farou v Rousínovci sešlo všech 15 párů, s nimi i mnoho krojovaných dětí, a za doprovodu Sivické kapely pěkně seřazení přicházeli do kostela sv. Václava.

Svatováclavské hody v Rousínovci

Když míjeli hlavní schodiště a do kostela byla více slyšet hudba, malé dítě v kostele hlasitě zvolalo to, co měl každý na jazyku: „Už jdou!“

V kostele se rozestoupili kolem oltáře a všem přítomným se opět naskytl nádherný pohled na pestrobarevné kyjovské kroje a mláďi v nich. Po mši sv., která byla sloužena ku cti sv. Václava a na poděkování za bohatou úrodu, předal starosta stárkům hodové právo. Stárci pohostili přítomné hodovými koláčky a dobrým vínem.

Odpoledne za nádherného počasí obešli stárci dědinu, zastavili se u stárek, u fary a v doprovodu mnoha hodových hostů se vrátili za hospodu, kde zatančili Moravskou besedu.

Večer po slavnostním nástupu se rozběhla hodová zábava do časných ranních hodin.

Závěrem chci poděkovat všem, kteří se na přípravě a průběhu hodů podíleli, i těm, kteří přispěli „ze své zahrádečky“ ovocem a zeleninou na výzdobu kostela.

Josef Kousal

Svatováclavské hody ve Slavíkovicích

Letošní konec září patřil již tradičně oslavám ku cti sv. Václava, patrona naší vlasti i naší farnosti. U této příležitosti se i slavíkovičká chasa připojila k oslavám, chopila se hodového práva a na sobotu, prvního dne měsíce října, připravila již tradičně krojované hody.

V slavnostní den již od samého rána na nás čekalo krásné slunečné počasí. Nad vesnicí vlály barevné pentle přimašené na špičku máje a dlouho před začátkem byly po domech stárky oblékány do krojů. Za doprovodu kapely Voděnka byly hody zahájeny slavnostní mší svatou, kterou sloužil P. Michael za naší vesnici. Součástí mše svaté bylo také děkování za letošní úrodu a před slavnostním požehnáním bylo požehnáno hodové víno. Následovala moravská beseda v podání dětí a krojovaný průvod po vesnici. Během večerní zábavy jsme si zazpívali písničky původem z blízkého okolí, které se nám zachovaly ve sbírkách P. Františka Sušila. V oživování odkazu místního rodáka a v prohlubová-

ní místní lidovosti bychom chtěli pokračovat i v dalších letech.

Bohudíky, letošní hody máme úspěšně za sebou, byla v nich projevna snaha mnohých občanů o rozvinutí a udržení této tradice. Tímto jim děkuji a těším se na další společné slavnosti naší farnosti.

Oldřich Trněný

Svatováclavské hody ve Slavíkovicích

Zimní pěší pouť k Panně Marii Nanebevzaté do Pozořic

Již se stalo pravidlem, že v zimním období naše farnost pořádá pěší pouť v okolí Rousínova, popř. do známých kostelů v blízkém, někdy i trochu vzdálenějším okolí. Pro tento rok naše farnost uspořádala zimní pěší pouť krásným prostředím lesů drahanské vrchoviny s cílem zakončit pouť v kostele zasvěceném Panně Marii Nanebevzaté v Pozořicích.

V sobotu 29. ledna 2011 jsme se ráno sešli v 8.30 hod. před kostelem sv. Maří Magdalény.

Byli jsme překvapeni, že se nás sešlo poměrně hodně. I se psem otce Michaela Archibaldem nás bylo 25. Vybaveni dobrou náladou a s výhledem zdánlivě bezproblémové trasy (na co tedy brát nějaké mapy, natož GPS) jsme záhy vyrazili směrem ke Královopolským Vázanům.

Sluníčko svítilo a sníh křupal pod nohama, zasněžené stromy poté, co jsme vešli do lesa, vytvářely krásné scenérie a my jsme si říkali, že to bude až příliš jednoduchá trasa a proč jsme nevymysleli něco náročnějšího.

Kdybychom tušili, co nás doopravdy čeká, někteří z nás by to asi dopředu vzdali. Asi po hodině svižné chůze jsme si udělali přestávku na občerstvení a pak pokračovali dál.

Oldovi Trněnému se naše tempo zdálo pomalé, vyrazil dopředu a my jsme s ním ztratili kontakt. Záhy zmizel také pes Archibald a my jsme nevěděli, jestli odešel i s Oldou, nebo si jen tak odskočil do lesa.

Po cca 3 hodinách chůze lesními cestami jsme začali tušit, že původně bezproblémová pouť s dohodnutým časem mše sv. ve 12 hod. v kostele v Pozořicích se začíná trochu komplikovat.

Zvýšili jsme tempo chůze, což se pro některé z poutníků stalo problémem, a celá skupina se tak roztrhala na několik částí.

Protože jsme však měli správný směr, po cca

1 hodině dalšího pochodu lesem se nám najednou před očima objevily první domy Pozořic a my jsme si s ulehčením oddechli. Ke kostelu, kde už nás čekali další poutníci z rousínovské farnosti a z Velešovic, jsme dorazili asi ve 13.15 hod. Čekal nás zde také Olda Trněný i se psem Archibaldem, který šel trochu jinou trasou, a tak dorazil podstatně dříve.

Po společné mši sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie, jsme byli pozváni na místní faru na malé pohoštění. Teplý čaj (pro některé i s rumem), teplá káva a něco k zakousnutí nám přišlo velmi vhod. Prohlédli jsme si také krásný betlém, který zde mají v jedné z místností vystaven.

Nakonec vše dopadlo dobře. Pouť přece nemá být jednoduchá, člověk by měl také něco obětovat a překonat i jisté obtíže. Vždyť naši předkové putovali na pouť pěšky mnoho kilometrů a nevozili se jen v autech, jak je dnes mnohdy zvykem. Domů jsme se vrátili s pocitem pěkně prožitého dne.

Fotky z této pouti, tak jako i z jiných akcí naší farnosti pořádaných v roce 2011, naleznete na internetových stránkách naší farnosti na adrese www.farnostrousinov.cz.

Václav Slovák

Netradiční zimní pouť do Filipova v severních Čechách

Ve středu 12. ledna 2011 odpoledne jsme vyjeli společně s poutníky ze žarošické farnosti na netradiční zimní pouť do Filipova v Severních Čechách. Cestou jsme se zastavili v Sedleci u Kutné Hory. Ve Šluknově na faře nás kolem desáté hodiny večer vřele přivítal místní pan farář horkým vývarem, čajem a svařeným vínem. Na faře jsme si prohlédli výstavu betlé-

mů a také asi 16 m² velký betlém v kostele sv. Václava.

Před půlnocí jsme vyrazili na čtyřhodinovou pěší pouť ze Šluknova do Filipova, kdy nás celou cestu doprovázel déšť a vítr. Někteří starší poutníci zůstali v teple na faře a do Filipova přijeli autobusem. Při českoněmecké mši svaté, kterou celebroidal litoměřický biskup otec Jan Baxant,

nás hrála už jen Boží přítomnost a uzdravující pohled Panny Marie. Dvuhodinové bohoslužby se lednového rána zúčastnily více než čtyři desítky koncelebujících kněží z Čech a Německa a na šest stovek poutníků z Čech, Moravy, Německa, Polska a Slovenska. Slavnostní poutní mše v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově se každoročně koná ve výroční den zázračného uzdravení Magdalény Kade. Poutní chrám spravovaný Římskokatolickou farností Jiřikov se nalézá přímo na státní hranici se SRN.

Po mši svaté jsme spěchali do tepla autobusu a cestou do Prahy jsme usínali. V Praze jsme navštívili strahovský kostel Nanebevzetí Panny Marie na Hradčanském náměstí, kostel sv. Benedikta a v kapucínském klášteře jsme si prohlédli největší pražský betlém. Domů jsme přijeli sice vyzrálí a nevyspaní, ale s načerpanými novými duchovními silami.

Historie filipovského zázraku

Tam, kde nyní stojí bazilika, byla v roce 1866 jen louka. Vedle stál domek, v němž žila těžce nemocná tkadlena Magdaléna Kade. Ve 4.00 hodiny nad ránem dne 13. ledna 1866 se Magdaléně při modlitbě zjevila Panna Maria a přislíbila jí uzdravení. Dosud nevyléčitelně nemocná Magdaléna byla dalšího dne zcela zdravá. K domku, místu zjevení Panny Marie a zázračného uzdravení, začaly putovat zástupy lidí. V květnu 1866 byla světnice, kde se vše událo, vyklizena a vznikla z ní jakási provizorní kaple. Zvěst o zázračných uzdraveních se šířila. Poutníků stále přibývalo. Nad místem zjevení byl v letech 1873–1885 postaven monumentální novorománský chrám a poutní místo bylo svěřeno do péče řeholníků z kongregace redemptoristů, kteří v těsné blízkosti vybudovali v letech 1914–1915 klášter.

Filipovské uzdravení Magdalény Kade se událo přesně o čtvrté hodině ranní 13. ledna 1866.

Filipov je jediným mariánským poutním místem, které vzniklo v Čechách v 19. století, a je nazýván „Lurdy severních Čech“. V roce 1926 (60. výročí zjevení) byl kostel papežem Piem XI. prohlášen za baziliku minor. V kostele je umístěna i postel, na níž ležela Magdaléna Kade při oné lednové události.

Magdaléna Kade po svém zázračném uzdravení léta pracovala v jiřikovském starobinci. Dožila se sedmdesáti let a zemřela 10. prosince 1905. Samotné ostatky Magdalény byly po důkladném průzkumu antropologa prof. Dr. Vlčka uloženy nedaleko vchodu do kaple. Socha Panny Marie, která dnes stojí na místě uzdravení, byla zhotovena podle Magdalénina vidění. Vytvořena je z bílého carrarského mramoru.

Kolem roku 1930 byl Filipov jedním z nejnavštěvovanějších poutních míst ve střední Evropě. Jenže po druhé světové válce občané německé národnosti byli z Filipova odsunuti. Češi, kteří sem přišli místo nich, už neměli k místu ten správný vztah a poutní místo upadávalo. To, že bazilika leží těsně u hranic, vyvolávalo také časté pokusy komunistických úřadů posunout linii uzdraveného hraničního pásma před kostel. Jakmile by se ale v této zóně bazilika ocitla, nedalo by se už zabránit chátrání. Od 50. do konce 70. let neopravovaná stavba prodělávala těžké období. V nové kráse se zaskvěla teprve díky snaze místního duchovního správce, patera Zdeňka Maryšky, který se rozhodl baziliku i kapli opravit.

Filipov je uklidňující oázou v dnešním rozbouraném světě. Je také výrazným duchovním mostem mezi sousedními národy. Vždyť nikde podél hranice se týden co týden nescházejí lidé z Čech a Německa ke společným bohoslužbám a modlitbám. Ty jsou zde konány každou neděli v 10.30 hod., a to dvojjazyčně.

Každý, kdo sem přijde, má možnost zamyslet se ve zdejším tichu nad svým životem, nad těžkostmi, které ho potkaly. Jen stěží najdete něco více povzbudivého, než místní poselství Panny Marie – od nynějška se všechno hojí...

Helena Hůlková

Pouť do severočeského Filipova

Pěší pouť do Vranova u Brna

Cílem naší letošní pěší poutě byl známý poutní kostel Narození Panny Marie ve Vranově u Brna. Tato pouť se uskutečnila 7. května 2011.

Sešlo se nás asi dvacet. První etapu jsme absolvovali autobusem, a to do Podolí u Brna. I tak nás čekalo 25 km chůze. Z Podolí jsme vyrazili za krásného počasí směrem do Mariánského údolí v Líšni. Cesta vedla většinou lesem, míjeli jsme líšeňské vodní nádrže, známou Muchovu boudu, úsek Ríčky. V těch místech jsme si udělali malou

zastávku. Po přejití silnice na Ochoz jsme se dostali na cestu vedoucí do Bílovky nad Svitavou. U Bílovic jsme si všimli studánky L. Janáčka. Cesta za Bílovicemi, která vedla většinou také lesem, nás přivedla do Útěchova. Poslední úsek 3 km dlouhý jsme šli po cestě hojně využívané poutníky, kteří jdou pěšky jen z Útěchova. Do cíle ve Vranově jsme došli někteří dost unaveni, ale měli jsme radost, že jsme to všichni zvládli. U kostela jsme se sešli s našimi spolufamíky, kteří přijeli auty.

Pouť jsme završili účastí na mši svaté. Kostel jsme si potom procházeli soukromě. Poutní kostel Narození Panny Marie je připomínám již v roce 1363, současný barokní kostel a klášter Paulánů je z let 1622–1633. Poblíž kostela je empírová Lichtenštejská hrobka. Zpáteční cestu někteří absolvovali auty a někteří hromadnou dopravou.

Jenička Tomanová

Pouť do Vranova u Brna

Pouť k Sedmibolestné Panně Marii do Šaštína

V sobotu dne 4. června 2011 jsme se my, farníci z Rousínova a z přilehlých farností, vypravili na pouť do západního Slovenska do obce Šaštín-Stráže, ležící v Trnavském kraji v okrese Senica.

Tady jsme navštívili barokní baziliku Panny Marie Sedmibolestné, patronky Slovenska. Její socha, tato vzácná pozdně gotická památka, je součástí hlavního oltáře. Po mši svaté, kterou zde pro nás sloužil otec Michael, jsme měli možnost prohlédnout si baziliku i s odborným výkladem.

Ze Šaštína-Stráže jsme pokračovali do města Skalica, kde jsme si prošli románskou rotundu sv. Jiří, nejstarší městskou památku. Tady nás zaujaly zbytky gotických maleb. Dále jsme navštívili evangelický kostel, který byl postaven až koncem 18. stol. V jeho blízkosti je busta J. A. Komenského, který zde krátký čas žil. Potom jsme navštívili farní kostel sv. archanděla Michaela a vystoupali na věž. Vyhledka byla moc pěkná.

Ostatní památky, jako je Františkánský kostel, kostel Nejsvětější Trojice s klášteřem Milosrdných bratří, morový sloup a další, jsme si už prohlédli samostatně. Někteří jsme zavítali i do

historického mlýna a důkladně se seznámili s procesem zpracování obilí. Hodně nás zaujala přílehlá expozice historických automobilů.

Naše společná cesta pokračovala do Strážnice, kde proběhla prohlídka vinného sklepa s ochutnávkou vín.

Tato pouť byla jistě pro mnohé z nás příjemně stráveným dnem a přinesla nám spoustu zajímavých zážitků.

Radana Pívečková

Pouť do slovenského Šaštína

Pout' do Svaté země

Mezi účastníky poutě do Svaté země, kterou organizovalo slavkovské děkanství od 26. března do 4. dubna letošního roku, bylo i 14 poutníků z našich farností v čele s otcem Michaellem Mackem.

První zastávkou na naší pouti po příletu do Tel Avivu byl Betlém. Úplně první mši svatou jsme slavili na Poli pastýřů, v místech, kde anděl oznamuje pastýřům narození Božího dítěte. V Betlémě jsme si mohli prohlédnout místo narození Pána Ježíše. Do baziliky se vstupuje otvorem snad jen 130 cm vysokým, aby se každý musel sklonit před Pánem, před dítětem Ježíšem, jehož narození se blíží.

Další den (pondělí) jsme strávili v Jeruzalémě. Navštívili jsme místo Dormition, usnutí Panny Marie, které je velmi působivé, zvláště pak socha Panny Marie a krásné fresky v chrámu spolu s oltáři věnovanými různými zeměmi. Kousek odtud je kostel Svätý Petr in Gallicantu, který připomíná Petrovo zapření, poté pokraču-

jeme do Večeřadla. Samozřejmě jsme se následně pomodlili u Zdi nářků a potom jsme my, muži, směli nahlédnout do školy Tóry.

Třetí den (úterý) jsme se vydali do Galileje. V místě zvaném Jardenit jsme si uvědomili náš křest a symbolicky jej obnovili. U Genezaretského jezera, kam vedly naše další kroky, je několik pozoruhodných a důležitých míst, jako jsou Tabgha, místo nasycení zástupů, kde jsme byli i my nasyceni rybou svatého Petra. Další zastávkou byla Mensa Christi, Petrův primát, což je veledůležité místo: „Tobě dám klíče.“ Ty jsi Petr... To je síla katolické církve a je důležité tuto „samozřejmost“ živě zakusit. Dále to bylo Kafarnaum, místo působení Petra, impozantní kostel nad zbytky obydlí Petrova domu, a mnoho dalších zajímavostí. Poslední zastávkou byla Hora Blahoslavenství. Toto místo je překrásné, chrám nad Genezaretským jezerem, krásná zahrada, ale hlavně obsah poselství. Zcela v opozici k tomu, co „blahoslaví“ tento svět.

Čtvrtý den (středa) jsme zahájili pěším výstupem na další důležité místo, na horu Tábor s úžasným rozhledem a poselstvím o Proměnění Páně. Při mši svaté jsme mohli podobně jako tenkrát, kdy Petr, Jakub a Jan viděli zář Ježíše spolu s Mojžíšem a Eliášem, zakoušet Boží přítomnost a mohli říci s Petrem: „Dobře je nám s Tebou Pane.“ V Káně Galilejské, v místě prvního Ježíšova zázraku, si manželé mohli obnovit manželský slib. Poslední zastávkou v Galileji byl Nazaret, místo, kde Panna Maria přijala andělské poselství. Zde v bazilice Zvěstování jsme se mohli s mnoha poutníky z různých koutů světa společně pomodlit růženec. Na zpáteční cestě do Judska navštívujeme ještě jedno nádherné místo, horu Karmel s krásnou sochou Panny Marie nad Eliášovou jeskyní a impozantním pohledem na Haifu.

Pátý den (čtvrtek) jsme opět celý strávili v Jeruzalémě, viděli jsme mnoho dalších míst, z nichž bych chtěl jmenovat Getsemanskou zahradu s úžasnými olivovníky a s možností chvíli v meditaci prožít utrpení Pána Ježíše s krvavým potem úzkosti a s myšlenkou: „Ne jak já, ale jak ty chceš, Pane.“ Dále to byl kostel Pater Noster, kde je Modlitba Páně ve všech jazycích (samozřejmě i v češtině). Od chrámu Dominus Flevit jsme mohli pozorovat dominantu celého starého Jeruzaléma, je to impozantní

Pout do Svaté země

pohled. Prošli jsme Via Dolorosu, poslední cestu Pána Ježíše, kterou jsme zakončili v Bazilice Svatého hrobu.

Následující den, v pořadí již šestý (pátek), jsme vyrazili do Jericha, prohlédli jsme si město, viděli jsme Zacheův fíkovník. Působivá je také hora Pokušení, místo, kde satan pokoušel Pána a sliboval mu vše, čím jsou dnes omámeni mnozí lidé. Odtud směřujeme na jih k Mrtvému moři. Nejdříve navštívíme pevnost Masadu, která se vypíná vysoko nad moře a kam se dá pohodlně vyjet lanovkou. Můžeme si tak prohlédnout památné místo židů, kteří zde bránili svou zemi před Římany. Na zpáteční cestě se zastavujeme a koupeme u Mrtvého moře.

V sobotu (sedmý den) opět míříme do Jeruzaléma, místa umučení našeho Pána. Bylo dobré, že jsme nemuseli dlouho čekat u Božího hrobu a mohli se poklonit v místech, kde za nás zemřel Pán Ježíš. Toto místo má v sobě obrovskou sílu, jako ostatně i všechna další, která měla nevyjádřitelný vliv na život každého z nás.

Další zastávkou je Vatikánská ambasáda, kde jsme zhlédli velmi působivou stálou výstavu o Turinském plátně. Odpoledne odjíždíme do Ein Karen, místa Navštívení Panny Marie, zde jsme slavili mši svatou v kostele, který je tomuto tajemství zasvěcen. Nádherný Mariin Magnifikat je zde v mnoha jazycích, stejně jako Benediktus v nedalekém chrámu Narození svatého Jana Křtitele.

Neděli (osmý den) začínáme mši svatou v bazilice Notre Dame na Vatikánské ambasádě. Odtud směřujeme do Judské pouště a do Qumránu, místa, kde v několika jeskyních byly nalezeny svitky Písma svatého. Ještě jednou využíváme blízkosti Mrtvého moře a jdeme se koupat.

Vše začíná a končí. A nám se naše pouť naplnila v pondělí 4. dubna, kdy jsme ráno odjížděli do Tel Avivu a poté již směrem domů.

Díky, Pane, za toto obdarování, díky za všechny poutníky!

Václav Hůlka

Pěší pouť Velehrad – Svatý Hostýn 2011

Na svátek svatého Alfonsa stojí před kostelem sv. Václava ve Starém Rousínově devět poutníků. Zatím netuší, co je v následujících dnech čeká. Připomínají trochu muziku bez primáše – hlavní organizátor pouťi P. Michael Macek totiž nepřeslápje nedočkavě s nimi, ale leží v posteli. Nelenoší ale v pohodlí nedaleké fary, zotavuje se z neodkladné operace na nemocničním lůžku. Po krátké modlitbě se putující vydávají na cestu smě-

rem k prvnímu zastavení na nedalekém Lutřtčku a pak přes Letonice, Bučovice a Milonice do Brankovic. Nejdobrodružnější jsou poslední kilometry v houštinách kopřiv kolem nesovické obory, která jim nečekaně přehradila cestu. Na brankovické faře je už čeká hrnc s teplým gulášem a ještě vřelejším přijetím místních farníků.

Ráno skupinka s jednou obměnou vyráží k chřibským kopcům. Větší námaha je odměněna radostí z krásné přírody, příjemným stínem lesů, ale také orosenou pivní sklenkou či zmrzlinou v kempu nad Velehradem. Věže se siluetami věrozvěstů je vítají právě včas, aby se stihli ubytovat v novotou vonícím poutním domě a uzavřít první polovinu pouťi večerní mši svatou.

Poté odjíždějí ti, jimž časové možnosti nedovolili dojet až do cíle, a zbylá šestice poutníků míří přes Jankovice a Kvasice k Tlumačovu. Po milém přijetí na faře sbírají síly k poslednímu dni, kdy je čeká nejdelší cesta a nejvyšší kopce. Díky příjemnému počasí překonávají rychle pole a roviny a od mariánské kapličky v Přilepech stoupají do Hostýnských vrchů. Bouřky zlověstně hřmící v dáli se našťestí

Poutníci na cestě

výpravě vyhnou a pouze mírný deštěk osvěží poutníky v nejprudším stoupání z Rusavy na Hostýn. Po čtyřech dnech a více než sto deseti kilometrech po tvrdých asfaltkách, lesních cestách rozbahněných po nedávných deštích, houštinami, po strništích i po jednom brodu přes říčku, po dnech úna-

Doslov

Po poetickém vyprávění Lukáše Žídek bych chtěl tento opravdu mimořádný výkon našich farníků doplnit o několik informací. Na pěší pouť z Rousínova se vydali tito poutníci: Václav Hůlka, Helena Hůlková, Ludmila Slováková, Anička Pivečková, Lukáš Žídek, Jitka Žídková, Liduška Žídková, Jana Zehnalová a paní Sokolová z Vítovic.

Rok 2011 ve Svornosti

Milí přátelé, příznivci Svornosti!

Již se stalo tradicí, že těsně před Vánocemi se na stránkách zpravodaje ohlížíme za uplynulým rokem. Ten letošní se zdál méně nabitý proti předchozím rokům, ale je to jen zdání. Neproběhla sice dosud žádná velká investiční akce (zatím splácíme dluh za nové jeviště poničené dřevomorkou), nicméně máme ještě naplánovanu výměnu hlavního plynového kotle – ten současný už dosluhuje a vytopit i horní klubovny je už nad jeho síly. Doufám, že teď, když tyto řádky čtete, už nový kotel vesele hučí. Také máme v plánu zaplatit alespoň část vstupních dveří, které nám dělají trochu ostudu, a my bychom je rádi nechali vyrobit a nainstalovat začátkem příštího roku. Další věci, která nás ve spolkovém domě netěší, jsou záchody. Nechali jsme zpracovat projekt na jejich rekonstrukci a podali žádost o dotaci, ale bohužel jsme neuspěli. Tak doufáme, že se nám toto také podaří v brzké době zrealizovat. A když mám připomenout proběhnuvší akce, tak jen namátkou: tradiční ples KDU, na němž se podílíme, již tradiční Václavské hody, které získaly velkou popularitu a máme z nich radost, pomáháme je organizovat a přispíváme na ně nemalou měrou. A když zmiňuji hody, nemohu nepoděkovat stárkům, a zvláště pak hlavním stárkům za jejich „starání se“ o zdárný průběh – letos to byli Jenda Buchta a Anička Škrobová. Tak ještě jednou díky! Dále pak dětské maskarní plesy, farní den, „Ahoj prázdninám“, již 4. ročník tanečních pro pokročilé, posezení s cimbálovkou Kalečnick, z něhož už se

vy z cesty i tíže batohů, po společných modlitbách růžence i tichých „modlitbách nohama“, se poutníkům otvírá vytoužený pohled na obraz Panny Marie nad průčelím hostýnské baziliky. Slovy nejmladší účastnice, „byla to pěkná procházka“.

Lukáš Žídek

Z Velehradu na Hostýn pak putovali Václav Hůlka, Lukáš Žídek, Jitka Žídková, Liduška Žídková a manželé Březinovi z Nemojan, kteří se připojili k poutníkům v Brankovicích.

Za to, co dokázali, zasluhují náš obdiv všichni účastníci pouti, zejména pak Liduška Žídková, které v době pouti nebylo ani 10 let.

Václav Slovák

také k naší radosti stává oblíbená tradice, a spoustu dalších větších či menších akcí a akcíček. Stále trvá naše spolupráce s oddílem stolního tenisu Sokola, v sále probíhají jejich tréninky a soutěžní utkání. Sál spolkového domu je vůbec hojně využíván pro nejrůznější rodinné oslavy. Tady bych rád připomněl, že pronájem sálu je potřeba domluvat s panem hospodským nejméně měsíc dopředu. A ještě bych rád řekl, že pronájem sálu je pro členy Svornosti zdarma a rovněž zdarma je pro členy využití sálu každou středu večer pro sportovní aktivity – stolní tenis, badminton apod.

Na závěr svého příspěvku bych vás chtěl pozvat na již tradiční vánoční turnaj ve stolním tenise o putovní pohár spolku SVORNOST, který se bude konat 28. prosince 2011 od 9 hod.

Věřím, že i v následujících letech bude spolkový dům sloužit všem ke spokojenosti.

Děkuji příznivcům za jejich podporu a za Svornost vám přeji radostné Vánoce!

Vladimír Coufal

Farní den ve Svornosti

Tříkrálová sbírka 2012

Milí farníci!

Tak jako v předchozích letech, i o letošním svátku Tří králů budete mít možnost setkat se s koledníky, kteří do vašich domovů přinášejí Boží požehnání a zároveň vám nabízejí udělat dobrý skutek ve formě finančního daru na podporu charitativního díla v naší vlasti.

Tříkrálová sbírka 2012 je v našem městě pořádána Diecézní charitou Brno – Oblastní charitou Hodonín. Vloni jsme při ní vybrali částku **73 121 Kč**. Na celém území spadajícím pod Oblastní charitu Hodonín bylo vybráno 2 142 239 Kč. Výtěžek z této sbírky byl dán na pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci, na humanitární pomoc do zahraničí (pečovatelská služba v Rumunsku, výstavba školy v Kongu...) a na podporu stávajících projektů Oblastní charity Hodonín, například provoz odborných sociálních poraden.

Tříkrálová sbírka proběhne ve dnech **1.–14. ledna 2012**, podrobnější rozpis bude umístěn na

stránkách farnosti – www.farnostrousinov.cz. Přispět můžete do zapečetěné pokladničky tříkrálových koledníků nebo dárcovskou SMS ve tvaru DMS KOLEDA na číslo 87777 (více informací na webových stránkách).

Nově od 1. ledna 2012 patří pod Oblastní charitu Hodonín i charitní ošetřovatelská a pečovatelská služba v Rousínově. Rousínov se tedy stává po dlouhých letech také přímým účastníkem charitativních projektů podporovaných právě Tříkrálovou sbírkou.

Velmi si cením vaší přízně a podpory a dopředu děkuji za vaši dobrotu, štědrost a vlídnost ke všem tříkrálovým koledníkům. Zároveň vám přeji klidné a pokojné prožití vánočních svátků.

František Havíř ml.

Život dětských farníků v Rousínově, Rousínovci, Vážanech, Habrovanech a Velešovicích

Letos navštěvuje hodiny náboženské výchovy na základních školách v Rousínově, Habrovanech a Vážanech přes 80 dětí, další skupinku tvoří malíček děti se svými rodiči ve škole v Čechyni.

Mimo hodiny náboženství se děti scházejí ve farním společenství dětí Motýlek. Zde hrají hry venku nebo uvnitř klubovny na Svornosti, vyrábějí drobné předměty, chodí na výlety, zapojují se do farních akcí. Některé děti jsou aktivně zapojeny Klubka papežských misijních děl a zúčastňují se jím pořádaných celostátních aktivit.

Farní letní tábor

Každý pátek jsou všechny děti zvány na bohoslužbu v Rousínovci, která je přizpůsobena dětskému vnímání. V adventní době chodí děti s lucerničkami a zapojují se do adventních, před Velikonoce pak do postních úkolů.

Při výčtu letošních akcí pro děti je možné zmínit lednový hojně navštívený karneval, vydařený červnový výlet do Jihlavy, tradičně inspirativní tábor na Gruně, začátek a konec školního roku s buřty na rousínovecké faře, z posledních akcí třeba Noc na faře. Obdobné akce se připravují i na příští rok.

Na závěr mi dovoluťe vyslovit velký dík rodičům a prarodičům, kteří mi jakkoliv pomáhají: v konkrétní přípravě akcí, ale i tím, že posílají své děti do náboženství a vypravují je na všelijaké akce, případně nabízejí svou pomoc a já vím, že se na ně mohu kdykoliv obrátit. Zvláštní dík patří dětem, které dobře reprezentují farnost na soutěžích a setkáních. Za všechny si dovoluťe jmenovat alespoň Elišku Havlíčkovou, která zvítězila v okresním kole soutěže Bible a my, Lidušku Žídkovou, která byla v těsném závěsu za ní, dále Adélku Coufalovou a Katku Bradáčovou.

Mgr. Jana Zehnalová, katecheta

Vánoce s Komorním pěveckým sborem Danielis

Vážení a milí přátelé, drazí posluchači, děkujeme vám za vaši přízeň, která nás provázela po celý rok 2011, přejeme vám požehnané vánoční svátky, šťastný vstup do nového roku a těšíme se na další setkání s vámi, třeba již na našich vánočních koncertech.

Vánoční koncerty KPS Danielis

16. 12. 2011	18 hodin	Habrovany	zámek
18. 12. 2011	17 hodin	Brno-Židenice	chrám Spasitele
22. 12. 2011	18 hodin	Drnovice	kostel sv. Vavřínce
27. 12. 2011	18 hodin	Rousínov	kostel sv. Václava
28. 12. 2011	19 hodin	Brno	kostel sv. Augustína
8. 1. 2012	15 hodin	Pozořice	kostel Nanebevzetí Panny Marie
8. 1. 2012	18 hodin	Blažovice	kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Na vánočních koncertech spolu se sborem *Danielis* vystoupí:

Kateřina Švejnhová – *zobcová flétna*

Ludmila Píllmayerová – *housle*

Marek Scholler – *trombón*

Komorní pěvecký sbor Danielis

Noc kostelů 2011

Tentokrát se Noc kostelů konala v pátek 27. května 2011 v kostele sv. Václava v Rousínovci.

Začátek byl ve znamení vyzvánění zvonů na věži kostela. V úvodu místní pan farář P. Michael Macek pronesl modlitbu za město. Dvěma vstupy P. Stanislava Pacnera během večera byla prezentována historie kostela sv. Václava v Rousínovci, jeho vzniku, celkového vývoje a vzhledu a vybavení interiéru kostela. V průběhu večera byla zpřístupněna věž kostela až do úrovně zavěšení zvonů. Možnost prohlédnout si naše zvony a podívat se z věže kostela na všechny čtyři strany využilo velké množství návštěvníků. Zajištění jejich bezpečnosti bylo velmi náročné. Děti si připravily pro všechny zvidavé „módní přehlídku“, ve které svými kostýmy a různými předměty připomínaly jednotlivé známé světce. Českého světce a patrona kostela – svatého Václava – přítomným návštěvníkům

poutavě přiblížil ve své přednášce Miroslav Nedorostek. Místní mládež již ve večerních hodinách předvedla scénické čtení z knihy Malý princ. V závěru večera se konalo společné vystoupení Komorního pěveckého sboru Danielis a cimbálové muziky Kalečnick. O půlnoci zazněl kostelem známý chorál „Svatý Václave“, kterým byla celá akce zakončena. Poté byli všichni účastníci pozváni do farního sklípku na malé občerstvení.

Církev (farnost, farníci) se tímto způsobem otevírá svému okolí a nabízí možnost přijít se podívat do kostela „jenom tak“. To znamená, že by příchozí v tomto případě neměl mít dojem, že není v kostele vítán. Což při návštěvě nedělní mše svatě možná hrozí.

No a při takové neformální návštěvě kostela může dotyčného návštěvníka (aspoň doufám) oslovit spousta kladných vjemů – od vnímání krásy interiéru kostela, jeho výzdoby a uspořádání, až po nevtravou otázku nebo pohled soustředěný do ulice: „Co ty tady hledáš?“

Nabízím ještě jeden nekonformní úhel pohledu: neměli bychom se my, věřící, chovat tak trochu jako manažeři hypermarketů, kteří se snaží všemi jim vlastními prostředky přilákat co nejvíce lidí do svého obchodu? Neměli bychom se každý (každá) podle svých možností snažit, aby lidé věřících přibývalo a aby se Kristovo učení šířilo po celé zemi?

Pavel Švejnhoha

Noc kostelů

Lidé, bez kterých to ve farnosti jde jen těžko

Když přicházíme v neděli nebo ve všední den do kostela na bohoslužbu, automaticky předpokládáme, že kostel bude otevřený, všechno bude přichystáno, při mši sv. budou znít varhany, někdo kostel zavře, všechno uklidí, připraví...

Oslovili jsme proto ty, kteří tuto, pro někoho možná „samozřejmou“, službu konají, abychom jim nejenom poděkovali, ale i položili dvě otázky:

1. Jak k tomu došlo, že jste se stala (stal) kostelnicí (kostelníkem)/varhanicí (varhaníkem) v našem kostele, a jak dlouho tuto službu vykonáváte?

2. Co byste vzkázala (vzkázal) svým farníkům?

Zde jsou jejich odpovědi (seřazeny abecedně):

Jana Březinová, Habrovany:

1. Bylo by to na dlouhé vyprávění, každopádně prošel 4 roky se samostatně učím hrát na varhany a zaměřuji se hlavně na doprovody zpěvů při liturgii. Varhany jsou kromě jiných mým oblíbeným nástrojem a jsem ráda, že v habrovanském kostele se mohu svým hraním připojit ke všem, kteří svým zpěvem vyjadřují svůj vztah k Hospodinu. K mému rozhodnutí pro tuto službu přispěla potřeba doplnit hudební složku liturgie, která dlouhou dobu v Habrovanech chyběla, a také útulné a přívětivé prostředí habrovanského kostelíku.

2. V habrovanském kostele lidé zpívají, a to je velmi sympatické, zvláště v době, kdy se z našich kostelů vytrácí radost a kreativita oslavující a hledající život. Vnímám pozitivně, jak o tom zpívá jedna známá píseň, že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. A v Habrovanech ještě ne, díky za vaše zpěvy :-)). Na varhany hraji relativně krátce, takže všem rovněž děkuji za trpělivost s mým občasným „packováním“ a zbrklými přehmaty :-)). Zároveň bych chtěla skromně pozvat všechny, kteří mají v sobě trošičku odvahy a hudebního talentu, přijďte do Habrovan, popř. i se svým hudebním nástrojem, a můžeme společně zpívat a hrát o lásce, k lásce a s láskou.

Petr Chládek, Podbřežice:

1. Když mně bylo 8 roků, začal jsem se učit hrát na varhany v Rousínově u pana varhaníka Poláčka. Po dvou letech jsem přešel k panu varhaníkovi Pištělákoví do Rousínovce. V té době jsem začal navštěvovat hudební školu ve Vyškově, kde jsem se učil hrát na křídlovku. V roce 1951 jsem úspěšně složil zkoušku na hudební konzervatoř v Brně, obor trubka a varhany. Na tuto školu jsem se však nedostal pro špatný posudek (politický). V tomto roce 1951 jsem začal hrávat v kostele v Rostěnicích. Od roku 1963 jsem hrával v kostele podbřežickém a dražovském, což trvá doposud. Navíc vykonávám i službu kostelnickou.

2. Nesmírně si vážím všech, kdo navštěvují naše pravidelné bohoslužby, a za to jim konám tuto službu.

Marta Skřivánková, Komořany:

1. Tatínek byl varhaníkem v Rousínovci a v Rousínově. Často jsem za něho hrála již od 10 let, a to hlavně ve všední dny. Mše sv. byly tehdy každý den ráno v 6 h. Pak byla asi dvacetiletá přestávka, jen občasný zástup za pana Sabola ve Velešovicích. Po jeho smrti jsem tam hrála několik let. V současné době hraji v Komořanech (asi 17 let).

2. Těší mě, že pěkně zpívají.

Helena Soldánová (Rousínov) hrála 20 let v Král. Vážanech a v Habrovanech, z toho posledních 6 let i v Rousínově a Rousínovci.

Lenka Šprtová, Velešovice:

1. Před šesti lety se narodila naší varhanici Jolaně Vorlové malá Zuzka, a to znamenalo, že nemohla pokaždé dojet na mši hrát. Tak se mě zeptala, jestli bych nechtěla hrávat občas místo ní. Měla jsem sice za sebou 11 let klavíru v ZUŠce, ale hraní na varhany je něco trochu jiného. Začala jsem tedy pravidelně chodit do Brna na církevní ZUŠ na hru na varhany, kam ze zájmu chodím dodnes. Ze studijních důvodů teď u nás v kostele ale na varhany hraji pouze výjimečně.

2. Varhanní doprovod při mši je sice pěkná, ale ne až tak nezbytná věc. Myslím si tedy, že je důležitější se soustředit na Toho, kdo se dle před nimi zpřítomňuje na oltáři, než na toho, kdo nahoře za nimi občas kazí hru.

Jolana Vorlová, Velešovice:

1. Oslovil mě P. Josef Mareček, abych hrála při páteční mši sv. ve Velešovicích, protože zde neměl kdo hrát. Asi po dvou letech jsem začala hrát i na nedělní mši sv. a stala jsem se varhanicí na „plný úvazek“. Letos je to 21 roků, co vykonávám s radostí tuto službu.

2. Děkuji za trpělivost a podporu farníků při mých začátcích, i nyní.

Jana Zehnalová, Rousínovec:

1. V adventu roku 2005 mě požádal P. Stanislav Pacner, abych ulehčila službu ztvajající paní varhanníci Helence tím, že bych hrála na některé z četných vánočních mší. No – a tak mi ta výpomoc zůstala. Časem se ustálila na dvě neděle v měsíci v kostele v Rousínovci a Vážanech.

2. V konstituci O posvátné liturgii je jedna docela výstižná věta: „Nic nemůže být při posvátných obřadech slavnostnější nebo krásnější, než když celá obec vyjadřuje svou víru a zbožnost zpěvem.“ Zpívejme tedy Pánu s radostí.

Marie Heinclová, Habrovany:

1. Kostelnickou službu jsem převzala od paní Kuncové z Olšan, která dovršila 80 roků, sil ubýlo, tak mi službu v roce 1994 předala. Je to již 18 roků.

2. Aby pomáhali kostelům a církvi, věřili v Boha a Panně Marii, svěřovali jim svoje bolesti i radosti a děkovali Bohu za život, který nám dal a který je tak krásné žít.

Věra Hlaváčková, Komořany:

1. Kostelníci v našem kostele jsem se stala po smrti svého otce Františka Vágnera, který tuto službu vykonával 19 roků. Když onemocněl, začala jsem mu vypomáhat, od září 1981 jsem to po něm převzala a tuto službu vykonávám až dosud, tj. 30 roků.

2. Svým farníkům bych vzkázala, aby rádi chodili do našeho kostelíčka, který je teď pěkně spravený. V zimě máme krásné teplo. Jsme rádi, že tu máme dvakrát týdně mši svatou, že nemusíme nikde dojíždět. Za to děkujeme duchovním otcům Michaelovi a Stanislavovi.

Josefa Hůlková, Rousínovec:

1. Kdy k tomu došlo, sama přesně nevím. Ale když pan Vála odešel do penzionu, tak mně dal klíče a řekl mi, že to mám blízko a že to nějak zvládnu. Bylo to asi v roce 1980, já si to nepamatuji.

2. Naším farníkům bych vzkázala, aby si vážili, že máme kněze, kteří nám mohou sloužit.

Milada Julínková, Podbřežice:

1. Asi před dvanácti lety jsem začala pomáhat našemu dřívějšímu kostelníkovi panu Haizlerovi, který byl již starý, vše nestíhal a na ledacos si také netroufl. Ten před několika lety zemřel a mně tato bohubilá činnost zůstala. Dnes i já na vše nestačím, a tak s většími úklidy mi pomáhají farníci a při drobných opravách a úpravách členové rodiny.

2. Naším farníkům děkuji za květinové dary a pomoc při úklidech. Moc si toho vážím. Do

Nového roku přeji všem pevné zdraví a Boží požehnání.

František Kordiovský a František Rumpa, Velešovice:

1. V roce 2007 byl kostelník pan František Fianta nemocen. Proto jsem si řekl, že mu trochu pomůžu, a tím i ulehčím ve službě, kterou vykonával mnoho roků s velkou pokorou a obětavostí. Tak začala moje spolupráce, zaučování a získávání zkušeností. Věděl jsem, že přijde čas, kdy bude potřeba ho vystřídat, a z toho důvodu jsem oslovil mnoho mužů v důchodovém věku, zda by nebyli ochotni převzít po něm tuto službu. Nikdo se však ujmout této starosti nechtěl. Podařilo se mně oslovit pana Františka Rumpu, ale pouze s tím, že bude pomáhat jenom dočasně, než se někdo přihlásí. Bylo to dobré proto, že jsme oba ještě zaměstnaní a můžeme se podle potřeby zastoupit. Ochotného důchodce se nám však dodnes nepodařilo získat, proto jsme stále oba v dočasné službě.

2. Farníkům bych chtěl vzkázat, že jestli má někdo o tuto službu zájem a chtěl by se stát kostelníkem, popř. ví o někom, kdo by ji mohl vykonávat, je tato služba stále k dispozici. A protože máme málo ministrantů, rádi bychom uvítali ochotného, třeba i dospělého, ministranta alespoň do doby, než nám některé děti povyroستou.

sestra Anežka Stanislava Salavová, Královo-polské Vážany:

1. V polovině prosince roku 1993 ukončil ze zdravotních důvodů kostelnickou službu pan František Kunc z Olšan. Protože od svého mládí jsem dělala výzdobu a různé práce kolem kostela a tuto službu jsem dobře znala, převzala jsem ji automaticky a dělám ji dodnes.

2. Vzkaz farníkům – aby chodili na bohoslužby aspoň 5 minut před začátkem a nechodili pozdě.

Jan Urbánek, Rousínov:

1. Službu kostelníka vykonávám od roku 2009. Nastoupil jsem po paní Liduše Pokorné, která tuto službu konala 30 let (navíc rozšířenou o květinovou výzdobu, praní a žehlení rouch a ostatních textilií). Paní Pokorná ve svých 80 letech již měla značné zdravotní potíže a nikdo jiný nechtěl tuto službu převzít. O květinovou výzdobu se stará paní Tomanová a o praní paní Nedorostková. Já mám na starosti přípravu kostela před bohoslužbami.

2. Farníkům bych chtěl vzkázat, že i jako kostelník bych potřeboval zástupce pro případ, kdy nemohu sloužit třeba z důvodu nemoci v rodině, nebo když odjedu mimo farnost.

Pořad bohoslužeb – Vánoce 2011

So 24/12 – „půlnoční“

- 16.00 Rousínov – sv. Máří Magdaléna *pro rodiče s malými dětmi*
 20.30 Kr. Vážany
 20.30 Komořany
 22.00 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 23.30 Velešovice

Ne 25/12 – *Narození Páně*

- 7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 7.45 Podbřežice
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice
 18.00 *živý betlém v Rousínově u kostela sv. Máří Magdalény*

Po 26/12 – *Svatého Štěpána*

- 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Habrovany
 10.45 Velešovice
 16.00 *vánoční koncert SPS Sušil a dětí u sv. Máří Magdalény*

Út 27/12

- 18.00 *vánoční koncert KPS Danielis – sv. Václav*

St 28/12

- 9.00 *vánoční turnaj ve stolním tenise – v sále Svornosti*

Pá 30/12 – *Svaté rodiny*

- bohoslužba s obnovou manželských slibů*
 18.00 Rousínovec – sv. Václav
 18.00 Habrovany

So 31/12 – *Sv. Silvestra I. – konec roku*

- 16.00 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 16.00 Velešovice
 23.00 *Rousínovec – sv. Václav, novoroční modlitba*

Ne 1/1 – *Matky Boží, Panny Marie – Nový rok*

- 7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 7.45 Podbřežice
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice

Pá 6/1 – „Tři králů“

- bohoslužba s zehnaním vody, křídly a kadidla*
 18.00 Rousínovec – sv. Václav
 18.00 Velešovice

So 7/1

- 18.00 *Tříkrálový koncert muziky Kalečnick u sv. Máří Magdalény*
 18.00 Podbřežice
 19.00 Habrovany

Ne 8/1 – „Křtu Páně“

- 7.30 Rousínov – sv. Máří Magdaléna
 9.00 Rousínovec – sv. Václav
 9.00 Komořany
 10.30 Kr. Vážany
 10.45 Velešovice

Příležitost ke svátosti smíření: Advent 2011

Pondělí 19. 12. PODBŘEŽICE

- 17.30 – 18.00 (P. Michael)
 fara 20.00 – 22.00 (P. Stanislav)

Úterý 20. 12. VELEŠOVICE

- 16.00 – 18.00 (P. Stanislav)
 fara 20.00 – 22.00 (P. Stanislav)

Středa 21. 12. KOMOŘANY

- 16.30 – 17.00 (P. Michael)
 17.30 – 18.00 (P. Michael)

KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY

- 16.30 – 17.00 (P. Stanislav)
 17.30 – 18.00 (P. Stanislav)
 fara 20.00 – 22.00 (P. Stanislav)

Čtvrtek 22. 12. sv. Máří Magdaléna

- 17.00 – 18.00 (P. Michael)
 17.00 – 18.50 (P. Milan Vavro)
 18.15 – 19.30 (P. Pavel Buchta)
 18.30 – 19.30 (P. Michael)

Pondělí 19. 12. SLAVKOV U BRNA

- 17.00 – 19.00 (5 kněží)

Úterý 20. 12.

- 17.00 – 19.00 (5 kněží)

Během svátků 24. – 26.12. se už nezpovídá.

